

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดชุมพร

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ที่มิที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตรและทุนทางปัญญา โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 24 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากฐานชุมชนสู่นานาชาติ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 40 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 32 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดีด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 31 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 11 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	13
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	21
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	34
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	57
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดในปัจจุบัน	67
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	71
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	16
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	67
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	68
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	69
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	70
แผนภาพที่ 6 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ	72
แผนภาพที่ 7 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	73

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1 :	สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2551 – 2556	7
ตารางที่ 2 :	พื้นที่ปลูก และผลผลิตของพืชเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 3 :	จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และจำนวนสัตว์เลี้ยง ปี พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 4 :	สถิติจำนวนการตายที่สำคัญ 10 อันดับแรก เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2553 – 2555 และอัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน	9
ตารางที่ 5 :	สถิติคดีอาชญากรรมจังหวัดชุมพร ตั้งแต่ตุลาคม พ.ศ. 2554 – กรกฎาคม พ.ศ. 2556	10
ตารางที่ 6 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 7 :	ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 8 :	ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 9 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 10 :	แผนผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	27
ตารางที่ 11 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	32
ตารางที่ 12 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	32
ตารางที่ 13 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	34
ตารางที่ 14 :	แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	36
ตารางที่ 15 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	45
ตารางที่ 16 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	45
ตารางที่ 17 :	ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
ตารางที่ 18 :	แผนผังรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”	49
ตารางที่ 19 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”	56
ตารางที่ 20 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”	56
ตารางที่ 21 :	ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	57
ตารางที่ 22 :	แผนผังรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”	59
ตารางที่ 23 :	สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”	64
ตารางที่ 24 :	รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”	64
ตารางที่ 25 :	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	71
ตารางที่ 26 :	แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	75

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและ วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบ การที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดชุมพรฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดชุมพร ตั้งอยู่ตอนบนสุดของภาคใต้ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 99 องศา 11 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางรถยนต์ ประมาณ 498 กิโลเมตร และเส้นทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 476 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 3.75 ล้านไร่ หรือ 6,010.849 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 4 ของภาคใต้ ชุมพรเป็นจังหวัดแรกของภาคใต้ตอนบนฝั่งอ่าวไทย มีรูปพื้นที่เรียวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีความยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชุมพรแบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญคือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่ม เป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ยประมาณ 36 กิโลเมตร

จังหวัดชุมพร มีประชากรจำนวน 496,359 คน (30มิถุนายน 2556) แบ่งเขตการปกครองตามลักษณะพื้นที่ออกเป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 737 หมู่บ้าน 28 เทศบาล (2 เทศบาลเมือง 26 เทศบาลตำบล) 50 องค์การบริหารส่วนตำบล

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยทั่วไปของจังหวัดขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตร และการค้า อาชีพหลักคือ การทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทำไร่ การปลูกผลไม้ ทำสวนมะพร้าว การประมง และการเลี้ยงสัตว์ จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2554 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 88,091 บาท อยู่ในลำดับที่ 3 ของกลุ่มจังหวัด ลำดับที่ 11 ของภาคใต้ลำดับที่ 34 ของประเทศ และจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประชากรจังหวัดชุมพรมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 20,567 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือนและมีรายได้ต่อครัวเรือน 28,022 บาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี 2554 เท่ากับ 154,049 ล้านบาท เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดสงขลา และสุราษฎร์ธานี รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นกับสาขาเกษตรกรรม 47,340 ล้านบาท คิดเป็น 30.73 %

ด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

จังหวัดชุมพร มีโรงงานอุตสาหกรรม (ณ วันที่ 9 สิงหาคม 2556) จำนวน 574 โรง มีการจ้างงาน 11,995 คน เงินลงทุน 16,028.404 ล้านบาท อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร โดยมีอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ระบบหนึ่ง 13 โรงงาน กำลังการผลิตรวม 650 ตัน ปาล์มทะเลลาย/ชั่วโมง
2. อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบด้วย
 - ยางแผ่นอบแห้ง (ADS) กสย. 11 โรง
 - ยางแผ่นรมควัน 5 โรงงาน
 - ยางแท่ง 4 โรงงาน (ประกอบกิจการแล้ว 2 โรงงาน กำลังก่อสร้าง 2 โรงงาน)
 - น้ำยางข้น 2 โรง
3. อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง (ผลิตอาหารทะเล อาหารทะเลแช่แข็งปลาป่น)
 - ผลิตอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง จำนวน 1 โรงงาน
 - อาหารทะเลแช่แข็ง จำนวน 1 โรงงาน
 - ปลาป่น จำนวน 9 โรงงาน
4. อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา (อัดบ่อน้ำยา) 22 โรงงาน
5. อุตสาหกรรมผลิตผลไม้บรรจุกระป๋องจำนวน 1 โรงงาน

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

1. ประทานบัตรทั้งหมดจำนวน 9 แปลง
 - เปิดทำเหมือง 8 แปลง
 - หยุดการทำเหมือง 1 แปลง
2. คำขอประทานบัตร 15 แปลง
3. คำขอประทานบัตรต่ออายุ 3 แปลง
4. โรงโม่หินทั้งหมดจำนวน 5 โรง
 - เปิดทำการ 3 โรง

แร่ที่สำคัญของจังหวัดชุมพร

1. หินปูน (หินอุตสาหกรรมชนิดก่อสร้าง)
2. ดินบุก
3. ทราयแก้ว

ด้านอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

จังหวัดชุมพร มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามหลายแห่งและมีชื่อเสียงในด้านการดำน้ำชมปะการังใต้ทะเล มีความสมบูรณ์ที่สุดของประเทศ เป็นสวรรค์ของนักดำน้ำ มีชายฝั่งทะเลความยาวทั้งสิ้น 222 กิโลเมตร ซึ่งอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ครอบคลุมชายฝั่งทะเลประมาณครึ่งหนึ่งของความยาวทั้งหมด ครอบคลุมพื้นที่ 198,125 ไร่ ตั้งแต่เกาะจร๊ะเข้ในเขตอำเภอปะทิวจดเกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย เกาะเสม็ด เกาะมะพร้าว เกาะมาตรา เกาะทองหลาง เกาะลังกาจิว บริเวณอ่าวทุ่งคาในเขตอำเภอเมือง และหมู่เกาะในเขตอำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก จนถึงอ่าวท้องครกในเขตอำเภอหลังสวน ประกอบด้วยป่าชายเลน ภูเขา ชายหาด ท้องทะเล และหมู่เกาะ จึงหลากหลายไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมที่น่าสนใจ

พื้นที่ทางทะเลประกอบด้วยหมู่เกาะกว่า 40 เกาะ โดยเฉพาะบางเกาะมีจุดดำน้ำและหาดทรายเม็ดละเอียด เช่น เกาะจร๊ะเข้ ตามชายหาดจะมีก้อนหินกลมมนเป็นจำนวนมาก เกาะง่ามใหญ่ และเกาะง่ามน้อย เป็นเกาะสัมปทานรังนกนางแอ่น บนเกาะมีหมู่บ้านที่ชาวบ้านยังชีพด้วยการหาปลา และเก็บรังนก บริเวณรอบเกาะยังมีแนวปะการังที่สมบูรณ์ จึงเป็นแหล่งดำน้ำลึกที่น่าสนใจอีกแห่ง เกาะทองหลางมีหาดทรายขาวสะอาดสวยงาม เกาะลังกาจิว เป็นเกาะสัมปทานรังนกที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยเสด็จทอดพระเนตรการเก็บรังนกนางแอ่น

2.2.2 ข้อมูลการท่องเที่ยว

จังหวัดชุมพร เป็นประจักษ์ได้สำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย เช่น ประเพณีชายหาด ชายทะเล ได้แก่ หาดทรายรี หาดทุ่งวัวแล่น ประเพณีธรรมชาติ ภูเขา น้ำตก ได้แก่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร เกาะพิทักษ์ ล่องแพพะโต๊ะ บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู ประเพณีวิถีชีวิตชุมชน ได้แก่ ศูนย์เรียนรู้ตามศาสตร์พระราชา ต.บางลึก อ.เมืองชุมพร ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง อ.พะโต๊ะ โฮมสเตย์บ้านคลองเรือ ประเพณีประวัติศาสตร์ ได้แก่ กรมหลวงชุมพรฯ อนุสาวรีย์ ยุวชนทหาร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชุมพร ประเพณีศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ได้แก่ แข่งเรือยาวขึ้นโขงชิงธง อ.หลังสวน ศาลพ่อตาหินช้าง ถ้ำเขาเกียบ วัดพระธาตุถ้ำขวัญเมือง เป็นต้น

ตารางที่ 1 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร ปี พ.ศ. 2551 – 2556

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย (คน)	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (คน)	รวมนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2551	417,203	50,214	467,418	1,469.08
2552	394,860	41,172	436,032	1,534.59
2553	478,507	48,977	527,484	2,173.26
2554	674,970	56,229	731,199	3,914.45
2555	756,810	56,847	813,657	4,296.71
2556	843,212	71,065	917,277	-

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัดชุมพร ข้อมูล ณ วันที่ 24 มิถุนายน 2557

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.3 ด้านการเกษตร

จังหวัดชุมพร มีเนื้อที่ทั้งหมด 3,755,630 ไร่ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 1,768,983 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.10 ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทั้งจังหวัดแยกเป็นที่อยู่อาศัย 230,845 ไร่ ที่นา 379,156.75 ไร่ พืชไร่ 63,644 ไร่ ไม้ผลและไม้ยืนต้น 2,560,647 ไร่ สวนผักและไม้ดอก 55,965 ไร่ และอื่น ๆ 2,923,806 ไร่

ตารางที่ 2 : พื้นที่ปลูก และผลผลิตของพืชเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2556

ชนิด	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว/ ให้ผลแล้ว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก./ไร่)
ปาล์มน้ำมัน	848,903	786,708	2,561,679	3,256
ยางพารา	592,233	432,000	115,344	267
มะพร้าว	206,025	206,025	193,989	942
ทุเรียน	110,593	108,494	127,046	1,171
กาแฟ	176,370	175,719	22,316	127
มังคุด	56,531	63,466	37,747	706
ลองกอง	37,854	34,435	22,383	650
เงาะ	5,715	4,910	2,691	548

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ข้อมูล ณ วันที่ 14 มีนาคม 2557

จำนวนสัตว์เลี้ยงและจำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ ข้อมูลสำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดชุมพร ณ 30 กันยายน 2556 เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ 73,053 ราย พื้นที่ปลูกหญ้า อาหารสัตว์ 24,684.25 ไร่ พื้นที่ทุ่งสาธารณะ 12,865 ไร่ มีสัตว์เลี้ยงตามบ้านเรือน ได้แก่ สุนัข รวม 79,527 ตัว แมว 41,776 ตัว

ตารางที่ 3 : จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และจำนวนสัตว์เลี้ยง ปี พ.ศ. 2556

ลำดับ	ชนิดสัตว์	เกษตรกร (ครัวเรือน)	สัตว์เลี้ยง (ตัว)
1	กระบือ	115	393
2	สุกร	1,617	64,100
3	ไก่	17,103	1,454,592
4	เป็ด	657	35,709
5	โคนม	23	1,096
6	โคพื้นเมือง	1,337	4,315
7	โคเนื้อ	4,370	18,942
8	โคขุน	239	2,422
9	แพะ	74	2,307
10	แกะ	1	5
11	ลาและล่อ	0	0
12	ช้าง	4	7
13	ม้า	5	10

ตารางที่ 3 : จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และจำนวนสัตว์เลี้ยง ปี พ.ศ. 2556 (ต่อ)

ลำดับ	ชนิดสัตว์	เกษตรกร (ครัวเรือน)	สัตว์เลี้ยง (ตัว)
14	ห่าน	75	343
15	ไก่ทรง	181	17
16	นกกระทา	11	493
17	สัตว์ปีกสวยงาม	802	3,097
18	สัตว์ปีกอื่น ๆ	708	2,016

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556

2.2.4 ด้านสังคม

2.2.4.1 ด้านประชากรและแรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดชุมพร ไตรมาส 3 ปี 2556 มีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 523,891 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 312,680 คน ผู้มีงานทำ 309,562 คน ผู้ว่างงาน 3,119 คน แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตให้ทำงาน จากข้อมูลเดือนกันยายน 2556 มีจำนวน 6,440 คน แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่เป็นประเภทชั่วคราว จำนวน 3,209 คน รองลงมาคือ คนต่างด้าวที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติ (พม่า ลาว กัมพูชา) 2,272 คน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้บันทึกความเข้าใจการจ้างระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลแห่งชาติอื่น (MOU) (พม่า ลาว กัมพูชา) จำนวน 854 คน คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราว 83 คน และประเภทมาตรา 12 ยกเว้นนิติ ครม. จำนวน 22 คน

2.2.4.2 คุณภาพชีวิต

ตารางที่ 4 : สถิติจำนวนการตายที่สำคัญ 10 อันดับแรก เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2553 – 2555 และอัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน

สาเหตุตาย	จำนวนการตาย (คน)			อัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
อุบัติเหตุ และการเป็นพิษ	415	1,040	230	84.63	17.25	43.12
มะเร็ง และเนื้องอกทุกชนิด	352	298	319	71.78	14.63	12.35
โรคหัวใจ	124	123	183	25.29	5.15	5.89
ความดันเลือดสูง และโรคหลอดเลือดในสมอง	112	142	139	22.84	4.65	5.10
ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด	85	136	174	17.33	3.53	5.64
การบาดเจ็บจากการฆ่าตัวตาย ถูกฆ่าตาย และอื่นๆ	60	64	32	12.24	1.62	1.24
ไตอักเสบ กลุ่มอาการของไตพิการ และไตพิการ	56	56	57	11.42	2.33	2.32
โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน	39	30	103	7.95	7.95	2.65

ตารางที่ 4 : สถิติจำนวนการตายที่สำคัญ 10 อันดับแรก เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2553 – 2555 และ อัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน (ต่อ)

สาเหตุตาย	จำนวนการตาย (คน)			อัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
วัณโรคทุกชนิด	16	14	30	3.26	0.66	0.58
ไข้เลือดออก	1	1	1	0.20	0.04	0.04
รวม	1,260	1,904	1,268	257	58	79

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร (สมุดสถิติ)

2.2.4.3 อาชญากรรม

สถิติคดีอาชญากรรมตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ห้วงระยะเวลาตั้งแต่ ตุลาคม พ.ศ. 2554 – กรกฎาคม พ.ศ. 2555 เปรียบเทียบตุลาคม พ.ศ. 2555 – กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ตารางที่ 5 : สถิติคดีอาชญากรรมจังหวัดชุมพร ตั้งแต่ พ.ศ.ตุลาคม 2554 – กรกฎาคม พ.ศ.2556

ประเภทคดี	ปี 2554 (ราย)		ปี 2555 (ราย)		+ เพิ่ม - ลด	เพิ่ม/ลด ร้อยละ
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ		
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	52	30	74	40	22	29.73
2. คดีชีวิตร่างกายและเพศ	297	203	330	234	33	10.00
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	335	184	325	200	-10	-2.99
4. คดีอาญาที่น่าสนใจ	188	73	158	55	-30	-15.96
5. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	5,063	5,862	6,397	7,210	1,334	26.35

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร (สมุดสถิติ)

2.2.5 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.5.1 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ป่าครอบคลุมทุกอำเภอของจังหวัดแต่จะมีความหนาแน่นทางด้านทิศตะวันตก โดยมีพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 2,082,298 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 55.046 พื้นที่ป่าสามารถจำแนกได้ดังนี้

1) ป่าสงวนแห่งชาติจังหวัดชุมพรมีพื้นที่ป่าไม้ที่ประกาศเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 26 ป่ามีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น 1,943,176.50 ไร่ แต่ปัจจุบันเหลือเพียง 25 ป่าและมีการยกเลิกไปแล้ว 1 ป่า คงเหลือเนื้อที่เพียง 1,941,426.50 ไร่ในจำนวนนี้เป็นป่าบกจำนวน 17 ป่า ป่าชายเลนจำนวน 5 ป่า ป่าพรุจำนวน 3 ป่า

2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจังหวัดชุมพรมีพื้นที่ป่าที่จัดเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์จำนวน 4 แห่ง และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วทั้ง 4 แห่ง

3) อุทยานแห่งชาติพื้นที่กรมป่าไม้กำหนดให้จัดเป็นอุทยานแห่งชาติในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพร มี 2 แห่ง

4) วนอุทยาน จังหวัดชุมพรมีวนอุทยานจำนวน 1 แห่ง

2.2.5.2 ทรัพยากรดินและที่ดิน

ลักษณะดินที่พบในจังหวัดชุมพร แบ่งออกเป็นหน่วยหรือกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 29 หน่วยดิน หรือกลุ่มดิน โดยปะปนกันไปในแต่ละพื้นที่จากลักษณะของดินทั้งหมด สามารถแบ่งตามประเภทของดินได้ 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มดินพื้นที่ดินเค็มชายฝั่งทะเล กลุ่มดินตื้น กลุ่มดินทราย กลุ่มดินภูเขา กลุ่มพื้นที่ภูเขา และกลุ่มดินนา

จากการสำรวจโดยภาพถ่ายจากดาวเทียมพื้นที่ทั้งจังหวัด จำนวน 3,755,630 ไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 1,756,612 ไร่ พื้นที่ป่าไม้ 636,874 ไร่ ที่อยู่อาศัย 54,084 ไร่ และพื้นที่ไม่ได้จำแนก 1,308,060 ไร่

2.2.5.3 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

1) ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพร นอกจากจะมีทรัพยากรประมงมากมายแล้วยังมีทรัพยากรทางทะเลประเภทอื่นๆอีกเป็นจำนวนมากที่ควรอนุรักษ์

2) รังนกมีมากที่เกาะเวียง เกาะง่ามใหญ่เกาะง่ามน้อยเกาะมะพร้าวเกาะลังกาจิว

3) ปะการังน้ำตื้นพบมากที่เกาะทองหลางเกาะเสม็ดเกาะมัตรา เกาะอีแรดเกาะสาก เกาะจระเข้และเกาะไข่

4) ปะการังน้ำลึกพบมากที่เกาะทะลุเกาะกะโหลกหมู่เกาะหินหลัก งามเกาะง่ามใหญ่เกาะง่ามน้อยเกาะร้านไก่และเกาะร้านเป็ด

2.2.5.4 ทรัพยากรน้ำ

สภาพทางอุทกวิทยาของจังหวัดชุมพรรวมเรียกว่าลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยแม่น้ำลำคลองสายสั้นๆ ไหลจากเทือกเขาฝั่งตะวันตกของจังหวัด คือ เทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ ลงสู่อ่าวไทย ประกอบด้วยลุ่มน้ำสาขาและลุ่มน้ำย่อยดังนี้

ลุ่มน้ำสายหลักได้แก่

1. ลุ่มน้ำสาขาลองท่าตะเภาเป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ ต้นกำเนิดจากเทือกเขาด้านทิศตะวันตกในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไหลผ่านอำเภอท่าแซะ อำเภอเมืองชุมพรจังหวัดชุมพร และออกสู่อ่าวไทยบริเวณปากน้ำชุมพรมีความยาวของแม่น้ำสายหลักและลำน้ำสาขาเท่ากับ 867 กิโลเมตร มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี 1,440 ล้านลูกบาศก์เมตรคุณภาพน้ำในแม่น้ำนี้โดยรวมจัดอยู่ในมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภทที่ 3 ซึ่งเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ ในหลายบริเวณตรวจพบโลหะหนักบางชนิด ได้แก่ตะกั่วปรอท โครเมียม และแคดเมียม แต่มีปริมาณไม่มากนักสำหรับปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียมีค่อนข้างสูงเนื่องจากลำน้ำไหลผ่านชุมชนทำให้เกิดการปนเปื้อนจากน้ำทิ้งการใช้ประโยชน์ลำน้ำโดยส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมมีการใช้เพื่อบริโภคและสันทนาการ บ้างในช่วงที่ไหลผ่านชุมชน

2. ลุ่มน้ำสาขาลองชุมพรเกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่นอำเภอกระบุรีจังหวัดระนองไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอแล้วไหลผ่านตำบลวังไผ่บ้านขุนกระโทกตำบลตากแดดอำเภอเมืองชุมพรไหลออกทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวีที่ตำบลทุ่งคาอำเภอเมืองชุมพรมีความยาว 50 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

3. กลุ่มน้ำสาขาคลองสวี – ตะโก เกิดจากเขาในตำบลละอุ่นเหนือ อำเภอละอุ่น อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ไหลไปทางเหนือแล้ววกไปทางตะวันออกเข้าเขตอำเภอสวี ผ่านตำบลเขาทะลุ นาสัก พุงระยะ สวี นาโพธิ์ ปากแพรก ท่าหิน ไปออกทะเลที่ตำบลด่านสวี อำเภอสวี มีความยาวประมาณ 75 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

4. กลุ่มน้ำสาขาคลองหลังสวน มีต้นกำเนิดในเขตจังหวัดชุมพรและจังหวัดสุราษฎร์ธานีไหลผ่านอำเภอฟะโด๊ะ และอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แล้วออกสู่ทะเลอ่าวไทย ที่ปากน้ำหลังสวนมีความยาวของแม่น้ำหลังสวนและลำน้ำสาขาประมาณ 497 กิโลเมตร คุณภาพน้ำในแม่น้ำนี้โดยรวมจัดอยู่ในมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินประเภท ที่ 3 ซึ่งยังเหมาะสม ต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำบริเวณที่ไหลผ่านชุมชนจะมีคุณภาพต่ำลงเล็กน้อย มีค่าความสกปรก ปริมาณสังกะสีและปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงกว่าบริเวณอื่นๆเนื่องจากการปนเปื้อนของน้ำทิ้งจากกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนการใช้ประโยชน์ลำน้ำโดยส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตรกรรมในส่วนของบริเวณต้นน้ำและท้ายน้ำมีการใช้ประโยชน์เพื่อการประมงและเพาะเลี้ยง รวมถึงการ สันทนาการและการสัญจรทางน้ำด้วย

5. กลุ่มน้ำสาขาคลองละแมต้นน้ำอยู่ที่ตำบลพะโต๊ะอำเภอฟะโด๊ะ ไหลไปทางตะวันออกลงทะเลในตำบลละแม อำเภอละแมมีความยาวประมาณ 36 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

กลุ่มน้ำสายรอง ได้แก่

1. ลำน้ำรับร่อเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทยกับพม่าทางตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอบางสะพานมาทางใต้เข้าอำเภอบางสะพานใต้แล้วไหลผ่านไปทางตะวันออกผ่านตำบลรับร่อท่าข้ามไปรวมกับลำน้ำท่าแซะที่ตำบลนากระตามเป็นแม่น้ำท่าเตเกา มีความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร มีน้ำตลอดปี

2. ลำน้ำท่าแซะ เกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบางสะพานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไหลผ่านตำบลสลูยบุรี ท่าแซะ นากระตาม อำเภอบางสะพานมาพบกับลำน้ำรับร่อเป็นแม่น้ำท่าเตเกา ความยาวประมาณ 77 กิโลเมตรมีน้ำตลอดปี

3. คลองสวีเฒ่า เกิดจากเขาในตำบลพุงระยะอำเภอสวี ไหลทางตะวันออกผ่านตำบลนาโพธิ์แล้ววกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือผ่านตำบลปากแพรกออกทะเลที่ตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

4. คลองตะโก เกิดจากเขาในอำเภอหลังสวนไหลผ่านตำบลทุ่งตะโก ทุ่งตะไคร่ ปากตะโก ลงทะเลที่ตำบลปากตะโก มีความยาวประมาณ 25 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เติบโตอย่างมั่นคงบนฐานของการเกษตรการท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

1. การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรมอุตสาหกรรม การเกษตรและทุน ทางปัญญา

เป้าประสงค์

มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของจังหวัด (GPP ภาคเกษตร) เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมศักยภาพการผลิตการแปรรูปสินค้าเกษตร
- 2) ส่งเสริมและผลักดันเกษตรอินทรีย์
- 3) พัฒนาระบบการตลาดและบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด

- 1) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

2. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์จากฐานชุมชนสู่นานาชาติ

เป้าประสงค์

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตรประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี
- 3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

- 4) พัฒนาการตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์

ตัวชี้วัด

- 1) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

3. การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวชุมชนเข้มแข็งมีความมั่นคง ปลอดภัย และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการจัดการด้านสุขภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสถาบันครอบครัวและชุมชน

3) เสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพ สวัสดิการ และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 5) ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด

- 1) สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมจากร้อยละ 8.44 เพิ่มขึ้นร้อยละ 24 ในปี พ.ศ. 2561
- 2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย จาكر้อยละ 8.7 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2561
- 3) ค่าเฉลี่ย O-Net ม.3 จาكر้อยละ 37.43 เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในปี พ.ศ. 2561
- 4) สถานบริการสุขภาพ มีคุณภาพมาตรฐาน ตามที่กำหนด (HA) จาكر้อยละ 9.09 เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2561
- 5) ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน จาكر้อยละ 17.73 เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ในปี พ.ศ. 2561
- 6) ร้อยละของประชาชน อายุ 15 ปี ขึ้นไป ได้รับการคัดกรองความดัน จาكر้อยละ 20.72 เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ในปี พ.ศ. 2561

4. การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัด เชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาศักยภาพของ อปท. ในการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 2) สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล
- 3) การพัฒนาเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนพลังงานทดแทน

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นจากพื้นที่ป่าของจังหวัด
- 2) อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์

5. การเสริมสร้างความมั่นคงการปรับสมดุลและพัฒนาการบริหารจัดการ สู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์

เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดอย่างทั่วถึงสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเข้มแข็ง

กลยุทธ์

1) สร้างความเข้มแข็งด้านการป้องกันและปราบปรามในมิติระดับจังหวัด
และชุมชน โดยการมีส่วนร่วม

2) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

3) เสริมสร้างสมรรถนะการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

4) กระชับความร่วมมือระดับจังหวัดกับส่วนราชการอื่นๆ

5) อำนวยความสะดวกเป็นธรรมแก่ประชาชนและหมู่บ้านชายแดน

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละ 80 ของชุมชนที่ปลอดจากคดียาเสพติดในช่วงปี 2558 - 2561

2) อัตราส่วนความร่วมมือของประชาชนในการกิจด้านความมั่นคงเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 20

3) ร้อยละ 80 ของบุคลากรมีความตื่นตัวและตระหนักรู้เกี่ยวกับประชาคม

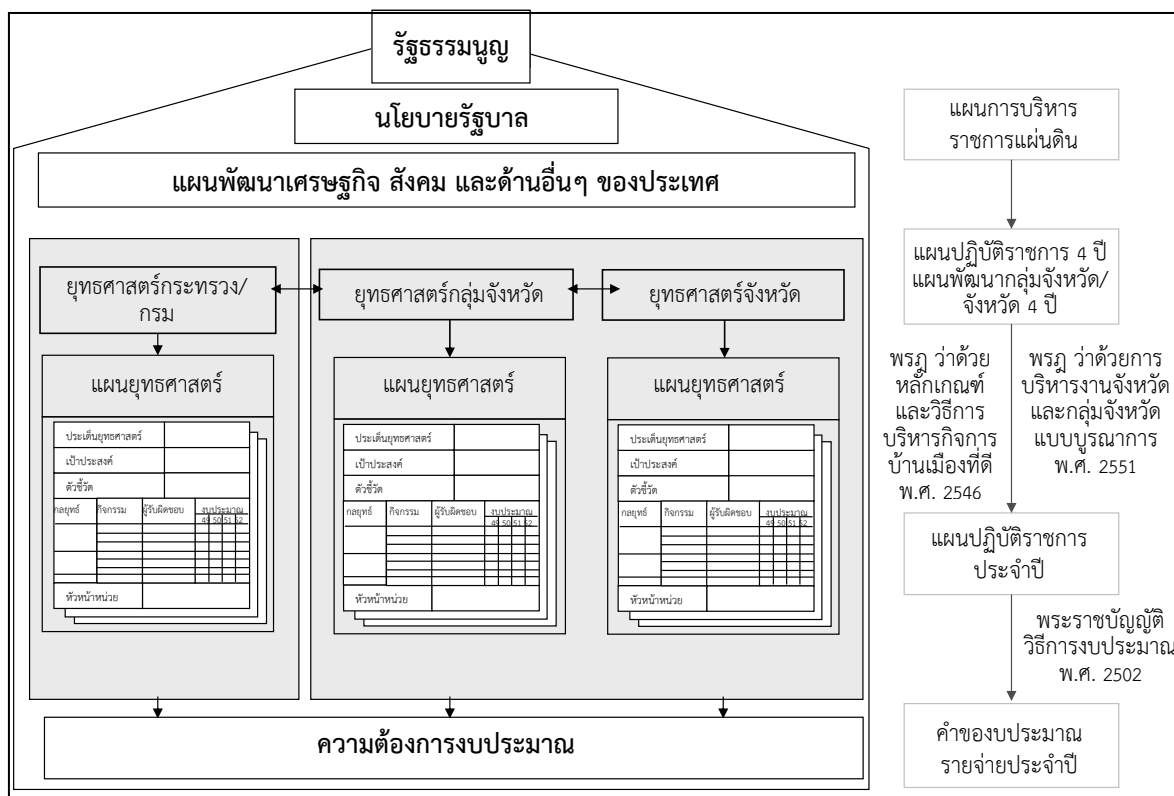
เศรษฐกิจอาเซียน

4) อัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการเตรียม
ความพร้อมที่จะก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ร้อยละ 20

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง
แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวความคิด
ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย
ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก
ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณ
สนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ **แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11** ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้าระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้¹

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

¹ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none">- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย- ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม- สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง- จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา- อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ- ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 14 ตัวชี้วัดของจังหวัดชุมพร กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาคุณภาพ สังคมนำอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดีด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาคุณภาพ สังคมนำอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดีด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตรและทุนทางปัญญา
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตรและทุนทางปัญญา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากฐานชุมชนสู่นานาชาติ
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้อง-
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดชุมพร
1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ร้อยละ 50
2. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- -ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) เท่ากับ ร้อยละ 3 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 20)
4. คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- อัตราการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการ ร้อยละ 25 - อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าร้อยละ 3.23

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านการลดสัดส่วนครัวเรือนที่ยากจน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ แต่อย่างไรก็ดี ยังไม่มีตัวชี้วัดในส่วนของพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมในพื้นที่

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบูมสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องจากความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบลสหกรณ์

เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสีทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษารั้งนี้ จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นตัวชี้วัด เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรมอุตสาหกรรมเกษตรและทุนทางปัญญา

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 9 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วย ผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมเกษตรและทุนทาง ปัญญา	เศรษฐกิจ -> เกษตร	ปาล์มน้ำมัน
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ผลการวิเคราะห์พีชเศรษฐกิจจาก BCG Matrix กอปรกับความสำคัญของปาล์มน้ำมันและยางพาราในเชิงพื้นที่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง		

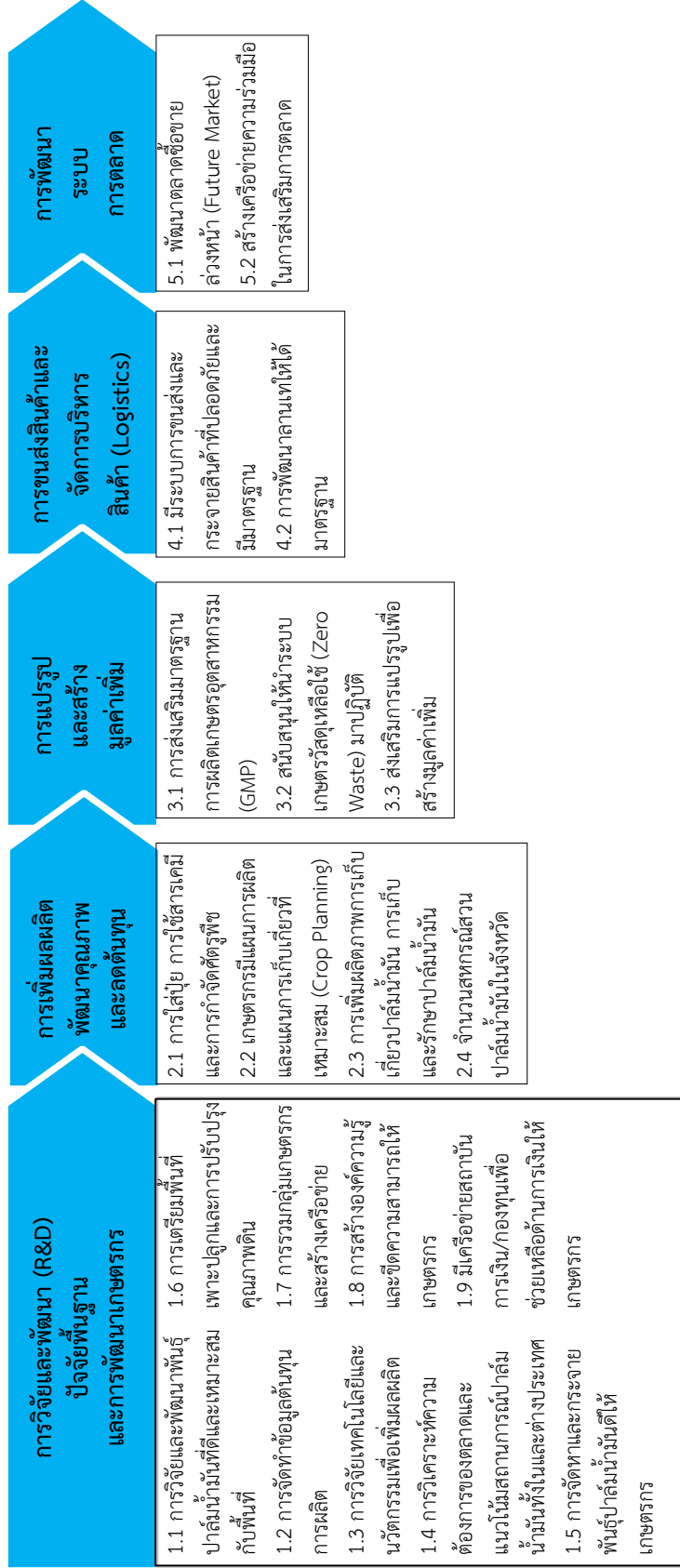
หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ปาล์มน้ำมัน

ชุมพร

ประเด็นยุทธศาสตร์

การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม
อุตสาหกรรมเกษตรและทุนทางปัญญา

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ“ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 10 : แผนผังสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร							
CSF 1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี และเหมาะสมกับพื้นที่	KPI 1.1 การรวบรวมจำนวนพันธุ์ปาล์มน้ำมันคุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ปาล์มน้ำมันคุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่	รายงาน	ไม่มี			
CSF 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต	KPI 1.2 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของจังหวัด	Data 1.2.1 ข้อมูลต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน จำแนกตามเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันของจังหวัด	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพร
CSF 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	KPI 1.3 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 1.3.1 จำนวนงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน	รายงาน	มี	รายงานวิจัย		สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร
CSF 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	KPI 1.4 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	Data 1.4.1 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	รายงาน	ไม่มี			

ตารางที่ 10 : แผนผังสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.5 การจัดการและกระจาย พันธุ์ปาล์มน้ำมันดีให้เกษตรกร	KPI 1.5.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ เหมาะสมกับพื้นที่และให้ผล ผลิตที่ดี	Data 1.5.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด
	KPI 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมัน ที่เหมาะสมกับพื้นที่และให้ ผลผลิตที่ดี	Data 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ ปลูกปาล์มน้ำมันที่ได้รับการ สนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี	ร้อยละ	ไม่มี			สำนักงานเกษตร จังหวัด
CSF 1.6 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและ การปรับปรุงคุณภาพดิน	KPI 1.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวน พื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการ เตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 1.6.1 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ได้รับการ เตรียมและปรับปรุงคุณภาพดิน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดิน
CSF 1.7 การรวมกลุ่มเกษตรกรและ สร้างเครือข่าย	KPI 1.7 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 1.7.1 จำนวนเครือข่ายและกลุ่ม เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	เครือข่าย /กลุ่ม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด
CSF 1.8 การสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถให้เกษตรกร	KPI 1.8 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ อบรมเพื่อเสริมสร้างองค์ ความรู้และขีดความสามารถ	Data 1.8.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรม เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และขีด ความสามารถ	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด

ตารางที่ 10 : แผนผังสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 1.9 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้าน การเงินให้เกษตรกร	KPI 1.9 จำนวนเครือข่ายสถาบัน การเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือ ด้านการเงินให้เกษตรกร	Data 1.9.1 จำนวนเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงิน ให้เกษตรกร	เครือข่าย	มี			สหกรณ์จังหวัด
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน							
CSF 2.1 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และ การกำจัดศัตรูพืช	KPI 2.1.1 การตรวจวัดคุณภาพดินและ สารพิษตกค้างในดิน	Data 2.1.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน		ไม่มี			สำนักงานเกษตร จังหวัด/ สถานีพัฒนาที่ดิน
	KPI 2.1.2 การอบรมให้ความรู้แก่ เกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ย อินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืช โดยที่ไม่ต้องใช้สารเคมี	Data 2.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรม ให้ความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการกำจัดศัตรูพืชโดยที่ไม่ต้อง ใช้สารเคมี	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด
CSF 2.2 เกษตรกรมีแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	KPI 2.2.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ เพิ่มขึ้น	Data 2.2.1 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ (กก./ไร่)	กก./ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด
	KPI 2.2.2 การรวบรวมแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)	Data 2.2.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บ เกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)		ไม่มี			

ตารางที่ 10 : แผนผังสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 การเพิ่มผลผลิตการเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันการเก็บและรักษาปาล์มน้ำมัน	KPI 2.3.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่ (กก./ไร่)	กก./ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.3.2 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น	Data 2.3.2 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 2.4 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมันในจังหวัด	KPI 2.4.1 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมันในจังหวัด	Data 2.4.1 จำนวนสหกรณ์สวนปาล์มน้ำมันในจังหวัด	กลุ่ม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
VC 3 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม							
CSF 3.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	KPI 3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	Data 3.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)	โรงงาน	ไม่มี			
CSF 3.2 สนับสนุนให้น้ำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	KPI 3.2 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	โรงงาน	ไม่มี			สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร
CSF 3.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 3.3 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	โรงงาน	มี			สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 10 : แผนผังสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 4 : การขนส่งสินค้าและ จัดการบริหารสินค้า (Logistics)							
CSF 4.1 มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	KPI 4.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การขนส่งและกระจายสินค้า มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมี มาตรฐาน	Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้าน การขนส่งและกระจายสินค้า มีระบบการขนส่งและกระจาย สินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน	ราย	ไม่มี			
CSF 4.2 การพัฒนาลานเทให้ได้ มาตรฐาน	KPI 4.2 การพัฒนาลานเทให้ได้ มาตรฐาน	Data 4.2.1 จำนวนลานเทที่ได้มาตรฐาน	แห่ง	ไม่มี			สำนักงานเกษตร จังหวัดชุมพร
VC 5 : การพัฒนา ระบบการตลาด							
CSF 5.1 พัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market)	KPI 5.1 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มีการซื้อ ขายผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า	Data 5.1.1 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มีการซื้อขาย ผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า (ตัน)	ตัน	ไม่มี			
CSF 5.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด	KPI 5.2 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ ในการส่งเสริมการตลาด ปาล์มน้ำมัน	Data 5.2.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ ส่งเสริมการตลาดปาล์มน้ำมัน	เครือข่าย	ไม่มี			สำนักงานเกษตร จังหวัดชุมพร

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร และทุนทางปัญญา มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 24 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 13 รายการ และที่เหลือจำนวน 11 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 11 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(9 CSFs, 10 KPIs)	(4 CSFs, 7 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	13 (54.17%)	7	5	1	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (45.83%)	3	2	2	2	2
รวม	24 (100%)	10	7	3	2	2

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ข้อมูลงานวิจัยพันธุ์ปาล์มน้ำมัน คุณภาพดีที่เหมาะสมกับพื้นที่		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 1.4.1 รายงานการวิเคราะห์ความต้องการ ของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ		<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันที่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดี	สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.1.1 ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน	สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร สถานีพัฒนาที่ดินชุมพร	
Data 2.2.2 แผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)		
Data 3.1.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)		
Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	
Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านการขนส่งและกระจายสินค้ามีระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน		
Data 4.2.1 จำนวนลานเทที่ได้มาตรฐาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร	
Data 5.1.1 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่มีการซื้อขายผ่านตลาดซื้อขายล่วงหน้า (ตัน)		
Data 5.2.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดปาล์มน้ำมัน	สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากฐานชุมชน สู่นานาชาติ

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากฐานชุมชนสู่นานาชาติ	เศรษฐกิจ	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดชุมพรมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเล การบริหารจัดการทั้งระบบ จึงจำเป็นต้องพัฒนาทั้งกระบวนการตลอดห่วงโซ่มูลค่า		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลักดันศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว							
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1 มีการวางแผนและกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการท่องเที่ยว ของชุมพร	Data 1.1.1 สัดส่วนของงบประมาณที่ได้รับ จัดสรรด้านการท่องเที่ยวต่อ งบประมาณทั้งหมด	ร้อยละ	มี	รายงาน	แผน 4 ปี	สำนักงานจังหวัด
		Data 1.1.2 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์ และโครงการต่อการกำหนดตำแหน่ง เชิงยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของ ชุมพร	ระดับ	มี	รายงาน	แผน 4 ปี	สำนักงานจังหวัด/ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงานการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยวทางทะเล	KPI 1.3 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวทางทะเล	Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยวทางทะเล	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายและจำนวน นักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยว ตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการ วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	รายงาน	ไม่มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร/ สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/ ที่ทำการปกครอง จังหวัด
CSF 1.5 สร้างความเชื่อมั่นด้าน ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	KPI 1.5 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	Data 1.5.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่น ด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	กองกำกับการตำรวจ
CSF 1.6 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว	KPI 1.6 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วน ร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	Data 1.6.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละ	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชน
		Data 1.6.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	กิจกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชน

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาระบบบริหารจัดการ การท่องเที่ยว							
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวให้มีความรอบรู้ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติวัฒนธรรม และประเพณีของชุมพร และสามารถถ่ายทอด เป็นภาษา ต่างประเทศ ได้หลายภาษา	KPI 2.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับ การท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ทางธรรมชาติวัฒนธรรมและ ประเพณีของชุมพรและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่มีการขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์/ ผู้นำเที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร/ ศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัดชุมพร
		Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยว ที่ได้รับการอบรม/พัฒนาให้มีความรอบรู้ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว ทางธรรมชาติวัฒนธรรมและประเพณี ของชุมพรและสามารถถ่ายทอดเป็น ภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	คน	มี	รายงาน	ข้อมูล ล่าสุดปี 2554	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพ แรงงานวิชาชีพและ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	KPI 2.2 จำนวนแรงงานและบุคลากร ที่มีศักยภาพการในกิจกรรม ที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยว ทางทะเล	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานในสถานประกอบ การท่องเที่ยว	คน	ไม่มี			สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.3 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	มี			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
		Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	มี			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร							
CSF 3.1 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot)ในพื้นที่จังหวัด	Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่จังหวัด	ร้อยละ	ไม่มี			
	KPI 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	Data 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	ร้อยละ	มี			สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดชุมพร (ปภ)
	KPI 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	วัน	ไม่มี			

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุง สาธารณูปโภคและ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการ ท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะ เส้นทางถนนภายในและระหว่าง จังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทาง ถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้ง ป้ายบอกทาง	ระดับ	ไม่มี			ทางหลวงชนบท จังหวัด/ โยธาธิการและ ผังเมือง
	KPI 3.2.2 อัตราการเข้าถึงสาธารณูปโภค ด้านการท่องเที่ยว เช่น ด้านไฟฟ้า ด้านประปา ด้านการสื่อสาร Internet	Data 3.2.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี	สำรวจ		สำนักงานสถิติ จังหวัดชุมพร
		Data 3.2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำประปา	ร้อยละ	มี	สำรวจ		สำนักงานสถิติ จังหวัดชุมพร
		Data 3.2.4 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ของประชากร	ร้อยละ	มี	สำรวจ		สำนักงานสถิติ จังหวัดชุมพร
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการ ท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 3.3 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	รายงาน		เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล
		Data 3.3.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัด โดยเฉลี่ยต่อเดือน	ตันต่อ เดือน	มี	รายงาน		เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล
		Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการ กำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	ตันต่อ เดือน	มี	รายงาน		เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว							
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการ ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ได้มาตรฐาน	KPI 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
	KPI 4.2.2 ผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวทาง ทะเล - เรือโดยสาร - อุปกรณ์ ช่วยชีวิต (ชูชีพ) - อุปกรณ์ด้าน ความปลอดภัย (ถังดับเพลิง)	Data 4.2.1 จำนวนเรือที่จดทะเบียนประกอบการ	ลำ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวทางทะเล ให้สอดคล้องกับความ สนใจและด้วยแนวคิดการ สร้างมูลค่าจากทรัพยากร การท่องเที่ยวของพื้นที่	KPI 4.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติและ สวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสวนสาธารณะ	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานชุมพร

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.4 ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสาธารณะและน้ำดื่มที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสาธารณะและน้ำดื่มที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	ไม่มี			สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
		Data 4.4.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยว/ผู้เยี่ยมชม	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
VC 5 : พัฒนารูขีจรบริการการท่องเที่ยว							
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม	KPI 5.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
		Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร เช่าพาหนะ	KPI 5.2 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เช่าพาหนะ เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเล	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
		Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวทางทะเลทั้งหมดที่ได้รับ การสนับสนุนให้ขอรับการตรวจ รับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร	แห่ง	ไม่มี			สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้า ของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมพร ได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึก ที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมพรได้รับการ รับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชน
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 5.4 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับรอง มาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
VC6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์							
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติ	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร
	KPI 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของชุมพร ที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยวของชุมพร	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 14 : แผนผังสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 6.2 การประชาสัมพันธ์เพื่อ สร้างภาพลักษณ์ด้านการ ท่องเที่ยว	KPI 6.2 จำนวนช่องทางการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ด้านการ ท่องเที่ยว	Data 6.2.1 จำนวนครั้งของการเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์การ ท่องเที่ยว ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น Internet โบรชัวร์ หนังสือพิมพ์ ทีวี วิทยุ	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน ประชาสัมพันธ์ จังหวัดชุมพร/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อ สมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการ ทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยว ชุมพรที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่าน สื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำ ธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวชุมพรที่เป็น การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี			การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร/ หอการค้า/ สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากฐานชุมชนฐานานาชาติ มีรายการสถิติทางการที่สำคัญจำเป็นอย่างยิ่งทั้งหมด 40 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 32 รายการ และที่เหลือจำนวน 8 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(6 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	32 (80%)	7	4	7	5	6	3
2. รายการสถิติที่จัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	8 (20%)	1	1	3	1	1	1
รวม	40 (100%)	8	5	10	6	7	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.1 จำนวนรายงานความ พร้อมของที่พัก แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและ จำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่ อาจเกิดขึ้น	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร/สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/ ที่ทำการปกครองจังหวัด	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตาม ตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัด เก็บข้อมูล
Data 2.2.1 จำนวนแรงงานในสถาน ประกอบการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร/ศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัดชุมพร	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และ การใช้ข้อมูล
Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุด ความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่ จังหวัด		

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน		
Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	ทางหลวงชนบทจังหวัดชุมพร โยธาธิการและผังเมือง	
Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสาธารณะและน้ำดื่มที่ได้มาตรฐาน	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดชุมพร	
Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวทางทะเล ทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร	
Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยว ชุมพรที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานชุมพร/หอการค้า / สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”

ตารางที่ 17 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สังคม	การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี
สรุปเหตุผลสนับสนุน - การพัฒนาจังหวัดด้วยการสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยการสร้างและพัฒนา สุขภาวะที่ดี		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี”

1.1 ดูแลผู้ป่วยให้สามารถเข้าถึง ซึ่งบริการสุขภาพได้สะดวก รวดเร็ว	2.1 การส่งเสริม ความรู้ ทักษะการเลี้ยงดูและ สุขอนามัยทารก	3.1 เฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่	4.1 ส่งเสริมการพัฒนา ความรู้ ในการดูแล สุขภาพจิต
1.2 การดูแลช่วยเหลือผู้พิการ	2.2 การส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและสุขภาพ ที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน	3.2 การป้องกันโรคติดต่อ	4.2 กิจกรรมส่งเสริม สุขภาพจิตในพื้นที่ เสี่ยง
	2.3 การป้องกันมิให้ ประชาชนป่วยเป็นโรค พื้นฐานทั่วไป	3.3 การรับมือดูแลรักษาเมื่อมี โรคติดต่อระบาด	4.3 ป้องกันไม่ให้เกิด ปัญหาด้านสุขภาพจิต
	2.4 การดูแลสุขภาพ และ ป้องกันโรค สำหรับผู้สูงอายุ	3.4 การบริหารจัดการเมื่อมีโรค ติดต่อระบาด	4.4 ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา ด้านสุขภาพจิต
	2.5 การดูแลด้านสวัสดิการ สังคม		

3.3.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : ดูแลรักษาผู้เจ็บป่วย/พิการ								
CSF 1.1 ดูแลผู้ป่วยให้ สามารถเข้าถึงซึ่ง บริการสุขภาพได้ สะดวก รวดเร็ว	KPI 1.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี	Data 1.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีสุขภาวะที่ดี	ร้อยละ	ไม่มี			สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 1.1.2 จำนวนสถานบริการ สุขภาพที่มีมาตรฐาน ตามที่กำหนด (HA)	Data 1.1.2 จำนวนสถานบริการสุขภาพที่มีมาตรฐาน ตามที่กำหนด (HA)	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	มีโรงพยาบาล ชุมชน/ อำเภอ
CSF 1.2 การดูแลช่วยเหลือ ผู้พิการ	KPI 1.2.1 การดูแลช่วยเหลือ ผู้พิการ	Data 1.2.1 จำนวนผู้พิการที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์	
	KPI 1.2.2 จำนวนสถานบริการเพื่อ การดูแลช่วยเหลือ ผู้พิการ	Data 1.2.2 จำนวนสถานบริการเพื่อการดูแล ช่วยเหลือผู้พิการ	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์	
VC 2 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย								
CSF 2.1 การส่งเสริม ความรู้ ทักษะการเลี้ยงดู และสุขอนามัย ทารก	KPI 2.1.1 กิจกรรมเพื่อการส่งเสริม ความรู้ทักษะการเลี้ยงดู และสุขอนามัยทารก	Data 2.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ การส่งเสริมความรู้ทักษะการเลี้ยงดูและ สุขอนามัยทารก	คน	ไม่มี			สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 2.1.2 อัตราการตายของทารก ต่อการเกิดมีชีพ	Data 2.1.2 อัตราการตายของทารกต่อการเกิดมีชีพ	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
CSF 2.2 การส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและ สุขภาวะที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน	KPI 2.2 กิจกรรมเพื่อการส่งเสริม ความรู้ ทักษะกิจกรรมและ และสุขภาวะที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน	Data 2.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ การส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและ สุขภาวะที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน	คน	ไม่มี			สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
CSF 2.3 การป้องกันมิให้ ประชาชนป่วยเป็น โรคพื้นฐานทั่วไป	KPI 2.3.1 ร้อยละของประชาชน อายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับ การคัดกรองเบาหวาน	Data 2.3.1 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 2.3.2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัด กรองความดัน	Data 2.3.2 ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองความดัน	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
CSF 2.4 การดูแลสุขภาพ และป้องกันโรค สำหรับผู้สูงอายุ	KPI 2.4.1 ร้อยละของผู้ป่วย เบาหวานที่ควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือด ได้ดี	Data 2.4.1 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 2.4.2 ร้อยละของผู้ป่วยความ ดันโลหิตสูงที่ควบคุม ระดับความดันได้ดี	Data 2.4.2 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่ ควบคุมระดับความดันได้ดี	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 2.4.3 ร้อยละของผู้ป่วย เบาหวานที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการ ดูแล/ส่งต่อ	Data 2.4.3 ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวานที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 2.4.4 ร้อยละของผู้ป่วยความ ดันโลหิตสูงที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการ ดูแล/ส่งต่อ	Data 2.4.4 ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแล/ส่งต่อ	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
CSF 2.5 การดูแลด้าน สวัสดิการสังคม	KPI 2.5 สัดส่วนผู้อยู่ในระบบ ประกันสังคม	Data 2.5.1 ร้อยละของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน ประกันสังคม จังหวัดชุมพร	
VC 3 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ								
CSF 3.1 เฝ้าระวังโรคติดต่อ ในพื้นที่	KPI 3.1.1 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของจังหวัด	Data 3.1.1 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรกของ จังหวัด	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 3.1.2 อัตราการได้รับวัคซีน ของประชากรเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละ)	Data 3.1.2 อัตราการได้รับวัคซีนของประชากรเพิ่ม สูงขึ้น (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
CSF 3.2 การป้องกัน โรคติดต่อ	KPI 3.2.1 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อ การป้องกันโรคติดต่อ	Data 3.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ ความรู้เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ	คน	ไม่มี			สาธารณสุขอำเภอ	
	KPI 3.2.2 ร้อยละของหญิงที่ ตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มาฝากครรภ์ ที่สถานพยาบาลรัฐ ในปีนั้น)	Data 3.2.2 ร้อยละของหญิงที่ตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV (หญิงที่มาฝากครรภ์ที่สถานพยาบาลรัฐ ในปีนั้น)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 3.2.3 อัตราประชากรที่มีการ ตรวจสุขภาพประจำปี (ร้อยละ)	Data 3.2.3 อัตราประชากรที่มีการตรวจสุขภาพ ประจำปี (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	
	KPI 3.2.4 ร้อยละที่ลดลงของผู้ป่วย จากโรคติดต่อในจังหวัด	Data 3.2.4 ข้อมูลผู้ป่วยจากโรคติดต่อในจังหวัด	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 การรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 3.3 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อการรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	Data 3.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	คน	ไม่มี			สาธารณสุขระดับอำเภอ	ไม่ได้ติดตามข้อมูล
CSF 3.4 การบริหารจัดการเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 3.4.1 อัตราการรักษาผู้ป่วยให้หายจากโรคระบาดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	Data 3.4.1 อัตราการรักษาผู้ป่วยให้หายจากโรคระบาด (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดชุมพร	
	KPI 3.4.2 อัตราการเสียชีวิตจากโรคติดต่อลดลง (ร้อยละ)	Data 3.4.2 อัตราการเสียชีวิตจากโรคติดต่อ (ร้อยละ)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดชุมพร	
VC 4 : ส่งเสริมสุขภาพจิต								
CSF 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	KPI 4.1.1 กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	Data 4.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	คน	ไม่มี				
	KPI 4.1.2 อัตราของผู้มีปัญห สุขภาพจิตเข้ารับบริการสุขภาพจิตในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับจากการสำรวจ	Data 4.1.2 อัตราของผู้มีปัญห สุขภาพจิตเข้ารับบริการสุขภาพจิตในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับจากการสำรวจ	ร้อยละ	ไม่มี				

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 กิจกรรมส่งเสริม สุขภาพจิตที่ดีใน พื้นที่	KPI 4.2 กิจกรรมส่งเสริม สุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่	Data 4.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่	คน	ไม่มี				
CSF 4.3 ป้องกันไม่ให้เกิด ปัญหาด้าน สุขภาพจิต	KPI 4.3.1 กิจกรรมให้ความรู้เพื่อ การป้องกันไม่ให้เกิด ปัญหาด้านสุขภาพจิต	Data 4.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ ความรู้เพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ด้านสุขภาพจิต	คน	ไม่มี				
	KPI 4.3.2 คะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิต ของคนไทยอายุ 15 ปี ขึ้นไป จำแนกตามเพศ	Data 4.3.2 คะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตของคนไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ	คะแนน	มี			ศูนย์ปฏิบัติการกรม สุขภาพจิต	
CSF 4.4 ช่วยเหลือผู้ที่มี ปัญหาด้าน สุขภาพจิต	KPI 4.4.1 อัตราส่วนจิตแพทย์ต่อ ประชากรแสนคน	Data 4.4.1 อัตราส่วนจิตแพทย์ต่อประชากรแสนคน	ร้อยละ	มี			ศูนย์ปฏิบัติการกรม สุขภาพจิต	
	KPI 4.4.2 อัตราพยาบาลวิชาชีพผู้ ได้รับการพัฒนาหลักสูตร เฉพาะทางการพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวชต่อ ประชากรแสนคน	Data 4.4.2 อัตราพยาบาลวิชาชีพที่ได้รับการพัฒนา หลักสูตรเฉพาะทางการพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวชต่อประชากร แสนคน	ร้อยละ	มี			ศูนย์ปฏิบัติการกรม สุขภาพจิต	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
	KPI 4.4.3 ผู้รับบริการสุขภาพจิต และจิตเวชจำแนกตาม กลุ่มโรคจำแนกรายโรค (จำนวน 12 กลุ่มโรค)	Data 4.4.3 จำนวนผู้ป่วยจิตเวช จำแนกตามรายโรค (จำนวน 12 กลุ่มโรค)	ร้อยละ	มี			สาธารณสุขจังหวัด ชุมพร	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การส่งเสริมสุขภาวะที่ดี”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 31 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 22 รายการ และที่เหลือจำนวน 9 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 4 KPIs)	(5 CSFs, 10 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(4 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	22 (70.97%)	3	8	7	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	9 (29.03%)	1	2	2	4
รวม	31 (100%)	4	10	9	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีสุขภาพที่ดี	สาธารณสุขจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความรู้ทักษะการเลี้ยงดูและสุขอนามัยทารก	สาธารณสุขจังหวัด	
Data 2.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมความรู้ ทักษะกิจกรรมและสุขภาวะที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน	สาธารณสุขจังหวัด	
Data 3.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการป้องกันโรคติดต่อ	สาธารณสุขอำเภอ	
Data 3.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการรับมือดูแลรักษาเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	สาธารณสุขระดับอำเภอ	

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	สาธารณสุขจังหวัด	
Data 4.1.2 อัตราของผู้มีปัญหาสุขภาพจิตเข้ารับบริการสุขภาพจิตในสถานบริการสาธารณสุขทุกระดับจากการสำรวจ	สาธารณสุขจังหวัด	
Data 4.2.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในพื้นที่		
Data 4.3.1 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้เพื่อการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิต		

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ ป่าไม้ - และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน โดยขยายพื้นที่ปลูกป่า สัก ตะเคียนทอง พะยูง 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์พื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)

3.4.2 ผังสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การแก้ไขปัญหา							
CSF 1.1 การแก้ไขปัญหาพื้นที่ป่า อนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย (ป่าบก ป่าชายเลน)	KPI 1.1 อัตราพื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุก ทำลายลดลง	Data 1.1.1 ข้อมูลอัตราพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
CSF 1.2 การจัดการน้ำเสีย ภาคเกษตร/ชุมชน	KPI 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	มิลลิกรัม/ ลิตร	ไม่มี			
	KPI 1.2.2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลาย น้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้งสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 1.2.2 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	แหล่ง	ไม่มี			
CSF 1.3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจ ของทุกภาคส่วนในการ แก้ไขปัญหาและ ปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ถูกบุกรุกทำลาย	KPI 1.3 อัตราการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนในสร้างความเข้าใจ และการแก้ไขปัญหาและ ปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูก บุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น	Data 1.3.1 อัตราการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนใน การสร้างความเข้าใจและการแก้ไข ปัญหาน้ำและปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ถูกบุกรุกทำลาย	ร้อยละ	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม/ โครงการชลประทาน/ อปท

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อการใช้ประโยชน์							
CSF 2.1 พัฒนา ปรับปรุงแหล่ง กักเก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และผืนน้ำ	KPI 2.1 การพัฒนา ปรับปรุงแหล่งกัก เก็บน้ำ ระบบระบายน้ำ และ ผืนน้ำ ให้เพิ่มขึ้น	Data 2.1.1 จำนวนแหล่งกักเก็บน้ำที่ได้รับการ พัฒนา ปรับปรุงระบบระบายน้ำ และผืนน้ำ	แหล่ง	มี	รายงาน		สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม/ โครงการ ชลประทาน/ อปท
CSF 2.2 ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับ พื้นที่ที่ยังขาดแคลน	KPI 2.2 พื้นที่ขาดแคลนน้ำลดลง	Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่ขาดแคลนน้ำ	ไร่	มี	รายงาน		สำนักงานป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัยจังหวัด ชุมพร (ปภ)/ โครงการชลประทาน/ อปท
CSF 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ น้ำเพื่ออุปโภคและ บริโภค และเพื่อ การเกษตร	KPI 2.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลน น้ำเพื่ออุปโภคและบริโภค ลดลง	Data 2.3.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำเพื่อ อุปโภคและบริโภค	ครัวเรือน	มี	รายงาน	2 ปีเก็บครั้ง	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดชุมพร
	KPI 2.3.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำ อย่างเพียงพอ	Data 2.3.2 พื้นที่ทำการเกษตรได้รับน้ำเพื่อ การเกษตรอย่างเพียงพอ	ไร่	มี	รายงาน		โครงการชลประทาน/ สำนักงานเกษตร จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 2.4 การบริหารจัดการการใช้ พื้นที่ (Zoning)	KPI 2.4 พื้นที่ที่ได้รับการบริหารจัดการ การใช้พื้นที่ (Zoning)	Data 2.4.1 พื้นที่ที่ได้รับการบริหารจัดการการใช้พื้นที่ (Zoning)	ไร่	ไม่มี			
CSF 2.5 เพิ่มประสิทธิภาพการ ป้องกันดูแลป่าไม้	KPI 2.5 การบุกรุกป่าลดลง	Data 2.5.1 จำนวนคดีด้านป่าไม้และทรัพยากร ทางทะเล	คดี	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
CSF 2.6 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	KPI 2.6 พื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.6.1 จำนวนพื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ	ไร่	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดชุมพร
CSF 2.7 เร่งรัดการจัดทำแนวเขต ป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจน	KPI 2.7 แผนการจัดทำแนวเขตป่า อนุรักษ์ที่ชัดเจน	Data 2.7.1 จำนวนแผนการจัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ ที่ชัดเจน	แผน	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดชุมพร
VC 3 : คุ่มครอง อนุรักษ์ พื้นที่							
CSF 3.1 สร้างความเข้มแข็งและ การมีส่วนร่วมของ ชุมชน/เครือข่าย ในการ อนุรักษ์ดูแลลุ่มน้ำและ ดูแลป่าไม้	KPI 3.1.1 การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการอนุรักษ์และดูแล ลุ่มน้ำ	Data 3.1.1 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ อนุรักษ์และดูแลลุ่มน้ำ	เครือข่าย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานคณะกรรมการ การลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่ง ตะวันออก ส่วนที่ 1 ชุมพร/ โครงการชลประทาน
	KPI 3.1.2 การสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือในการอนุรักษ์และ ดูแลป่า	Data 3.1.2 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการ อนุรักษ์และดูแลป่า	เครือข่าย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 การบังคับใช้กฎหมายใน การปล่อยน้ำเสียจาก แหล่งกำเนิดและการบุง กรพื้นที่ป่า	KPI 3.2.1 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้งสูง (5-8 มล./ลิตร)	Data 3.2.1.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	มิลลิกรัม/ ลิตร	ไม่มี			
		Data 3.2.1.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่าปริมาณออกซิเจน ที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้งสูง (5-8 มล./ลิตร)	แหล่ง	ไม่มี			
	KPI 3.2.2 อัตราการบุงกรพื้นที่ป่าลดลง	Data 3.2.2 การบุงกรพื้นที่ป่าปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	ไม่มี			สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
CSF 3.3 บูรณาการการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำและ ป่าไม้กับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 3.3.1 แผนการบูรณาการ การ บริหารจัดการลุ่มน้ำร่วมกันกับ พื้นที่ใกล้เคียง	Data 3.3.1 มีแผนการบูรณาการ การบริหารจัดการ ลุ่มน้ำร่วมกันกับพื้นที่ใกล้เคียง	แผน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน คณะกรรมการลุ่มน้ำ ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 1 ชุมพร/ โครงการชลประทาน
	KPI 3.3.2 การประชุมหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	Data 3.3.2 ความถี่ในการประชุมหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	ครั้ง/เดือน	มี	รายงาน	ปีละ 2 ครั้ง	สำนักงาน คณะกรรมการลุ่มน้ำ ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 1 ชุมพร/ โครงการชลประทาน

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.4 อนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ/ ป่าและสภาพนิเวศน์ให้ กลับคืนสู่สมดุล	KPI 3.4 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ อนุรักษ์ฟื้นฟูให้กลับคืน สู่สมดุล	Data 3.4.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ให้กลับคืนสู่สมดุล	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงาน คณะกรรมการลุ่มน้ำ ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 1 ชุมพร/ โครงการชลประทาน
CSF 3.5 เพิ่มมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	KPI 3.5 รายงานเรื่องมาตรการป้องกัน รักษาป่าเชิงรุก	Data 3.5.1 รายงานเรื่องมาตรการป้องกันรักษาป่า เชิงรุก	รายงาน	ไม่มี			

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 21 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 11 รายการ และที่เหลือจำนวน 10 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(3 CSFs, 4 KPIs)	(7 CSFs, 8 KPIs)	(5 CSFs, 8 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	11 (52.38%)	1	5	5
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	10 (47.62%)	3	3	4
รวม	21 (100%)	4	8	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/ โครงการชลประทาน/สำนักงานคณะกรรมการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 1 ชุมพร/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.2.2 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)		
Data 1.3.1 อัตราการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างความเข้าใจและการแก้ไขปัญหาและปัญหาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ถูกบุกรุกทำลาย		

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.4.1 พื้นที่ได้รับการบริหารจัดการการใช้พื้นที่ (Zoning)		<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.6.1 จำนวนพื้นที่สวนหย่อมสวนสาธารณะ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร	
Data 2.7.1 จำนวนแผนการจัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ ที่ชัดเจน	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร	
Data 3.2.1.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)		
Data 3.2.1.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร)		
Data 3.2.2 การบุกรุกพื้นที่ป่าปีปัจจุบันและ ปีที่ผ่านมา	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
Data 3.5.1 รายงานเรื่องมาตรการป้องกันรักษาป่าเชิงรุก		

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

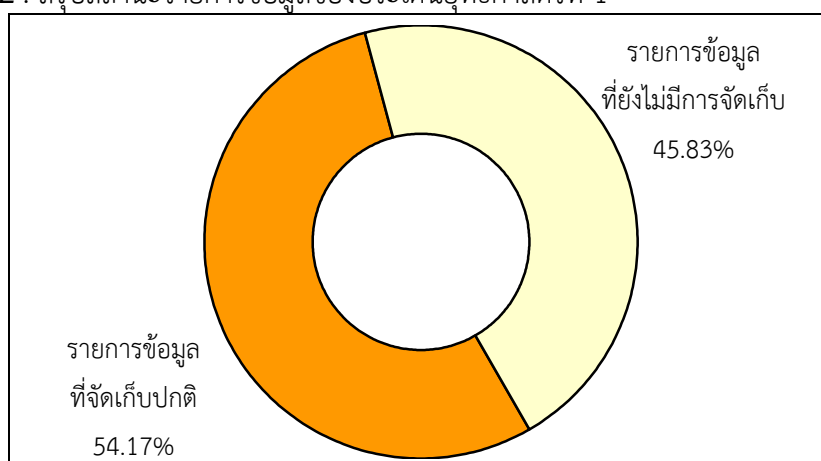
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วยผลผลิตและการพัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตรและทุนทางปัญญา โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 24 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 54.17
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.83

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

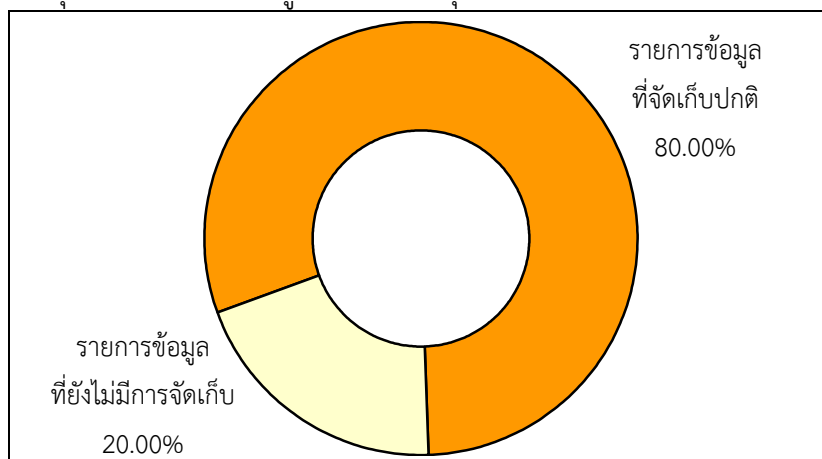

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากฐานชุมชน
 สู่นานาชาติ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยว
 เชิงนิเวศ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 40 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผัง
 รายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 32 รายการ คิดเป็น
 ร้อยละ 80.00

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
 - รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็น
 ร้อยละ 20.00

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

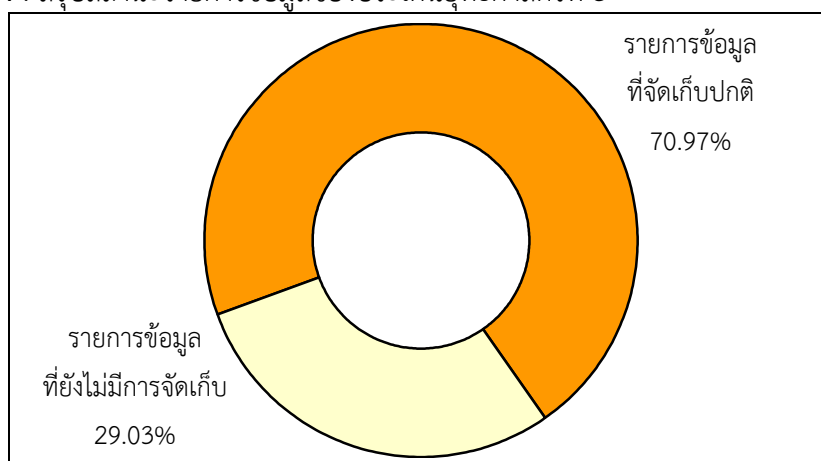
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างและพัฒนาคนคุณภาพ สังคมน่าอยู่สู่คุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 31 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ คิดเป็นร้อยละ 70.97

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.03

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

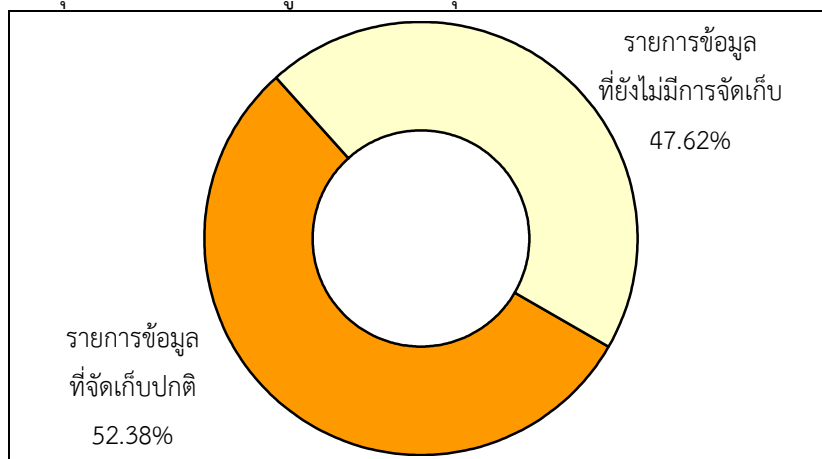
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัดเชิงสร้างสรรค์ที่ยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่า (ป่าบก ป่าชายเลน)” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 21 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.38

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 47.62

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 25 : ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none">- ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ- จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน- เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์เนื่องจากการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none">- ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มพูนการ จัดทำข้อมูล- จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล- วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูลเนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none">- กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่จังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

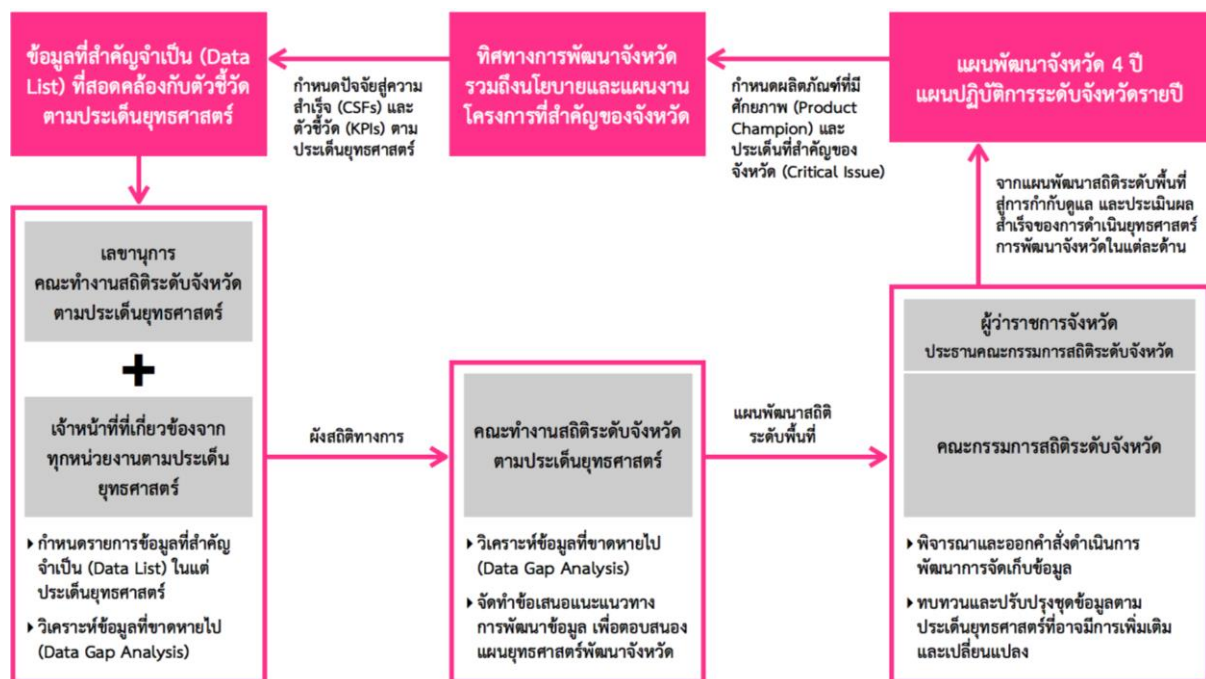
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกัน ในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดแต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้นจึงนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 6 : แผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

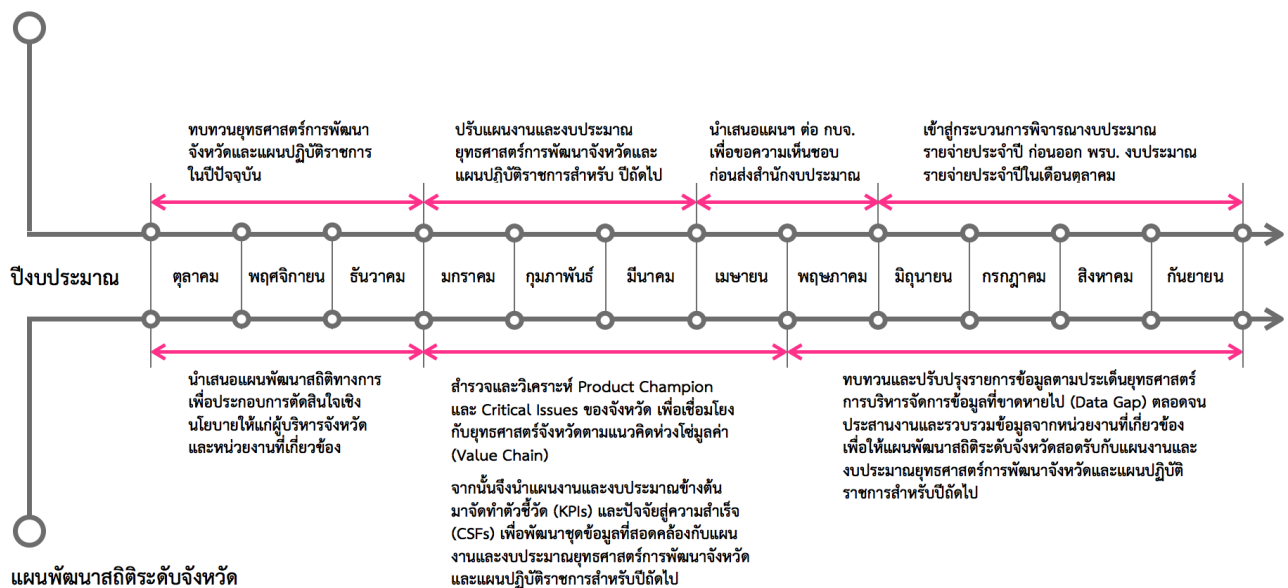
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

- ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

- ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 7 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี

ปฏิทินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา
จังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

- **การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล** เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง

- **การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน** เพื่อให้เกิดมาตรฐาน เกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

- **การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล** เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น

- **การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน** เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- **การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง** ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูล สถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การบริหารจัดการ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่าง แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) 												
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดชุมพร. (2556). **ร่างแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ. 2558 – 2561).**

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” **การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน**” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. **ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ**, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559).** กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.** กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

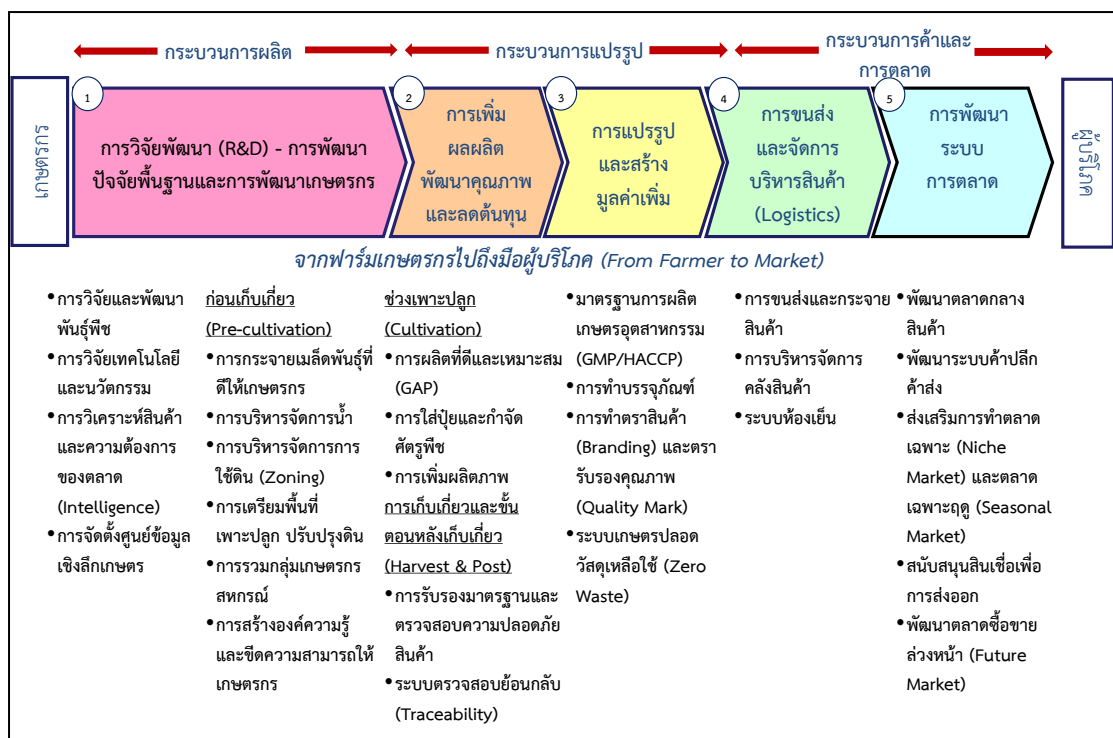
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดย คณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มี ประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญ กับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิต สัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่ม ผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้ คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำ ด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้าง ฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับ ประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ ในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมใน อุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้ง ที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดัง แผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

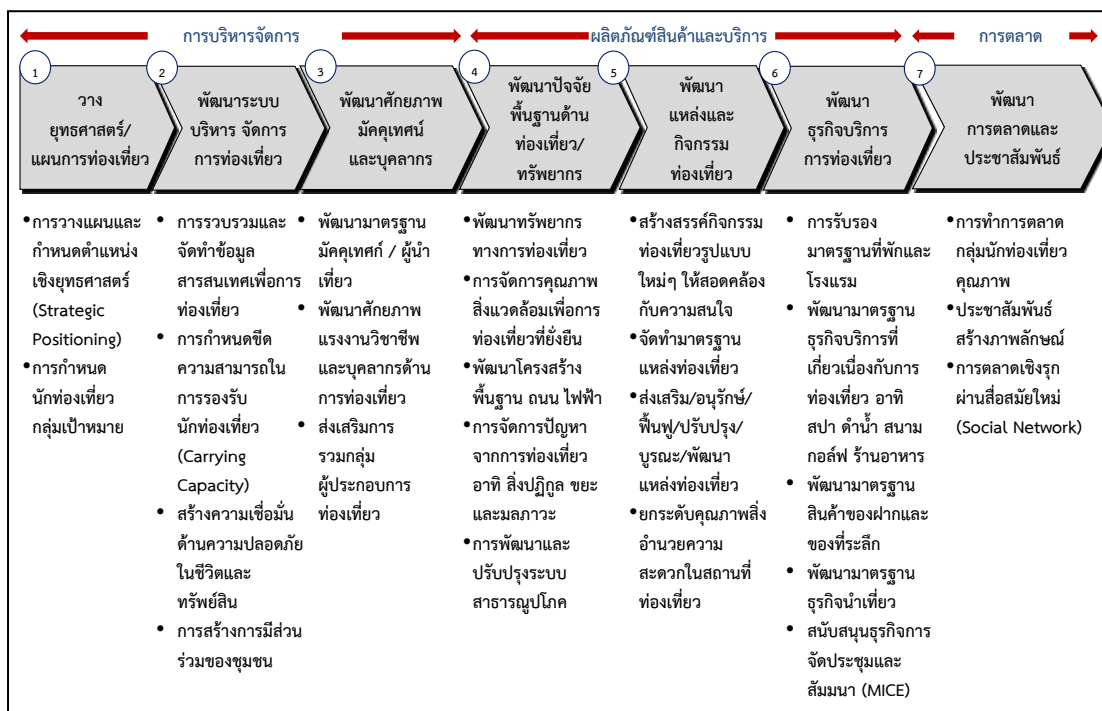
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

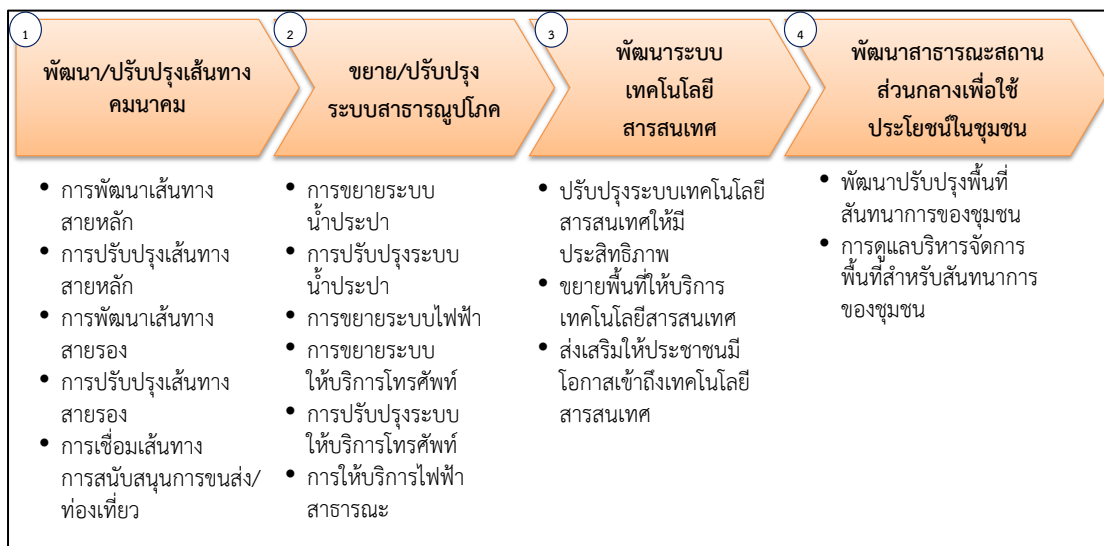
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

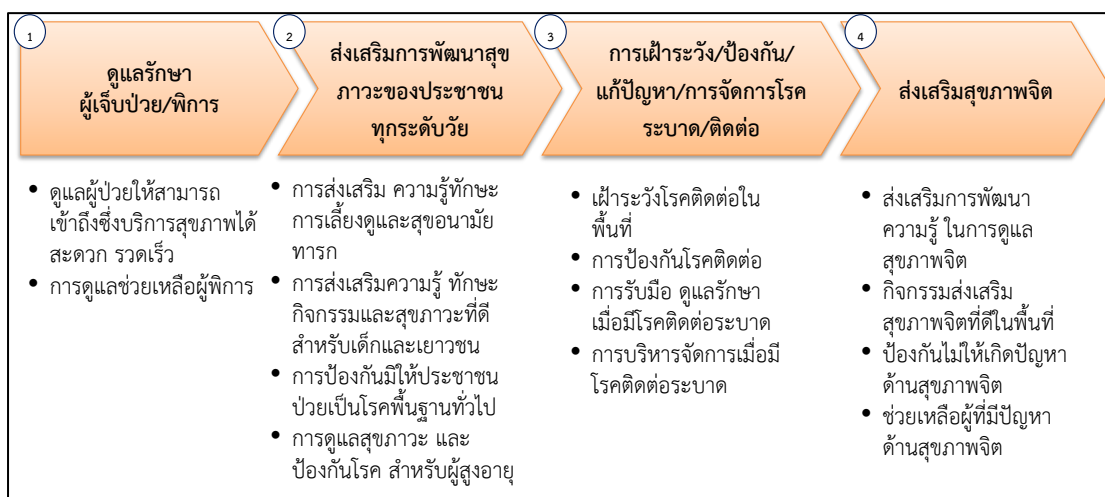
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

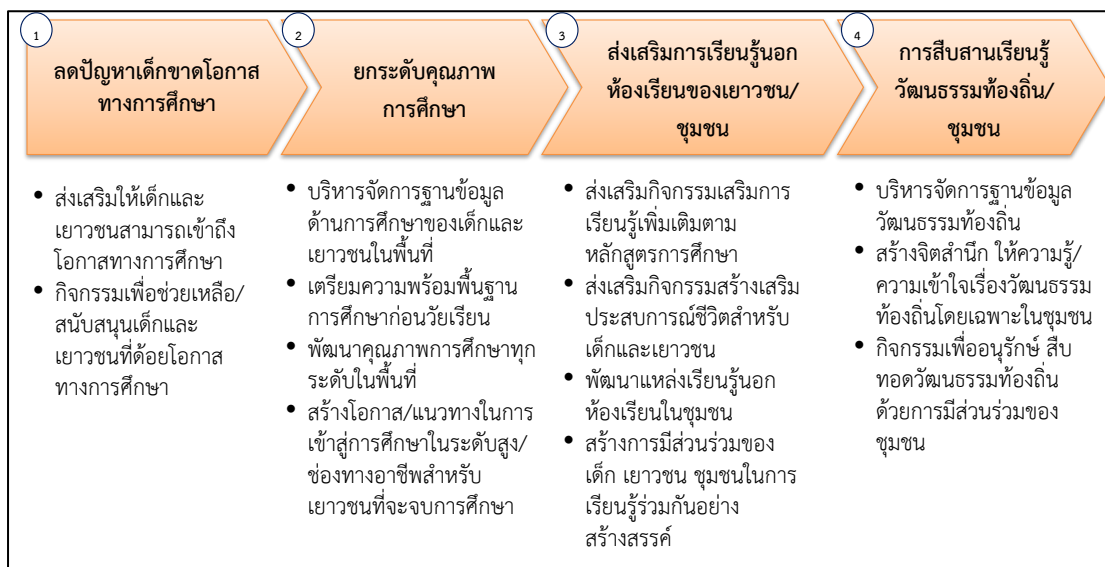
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

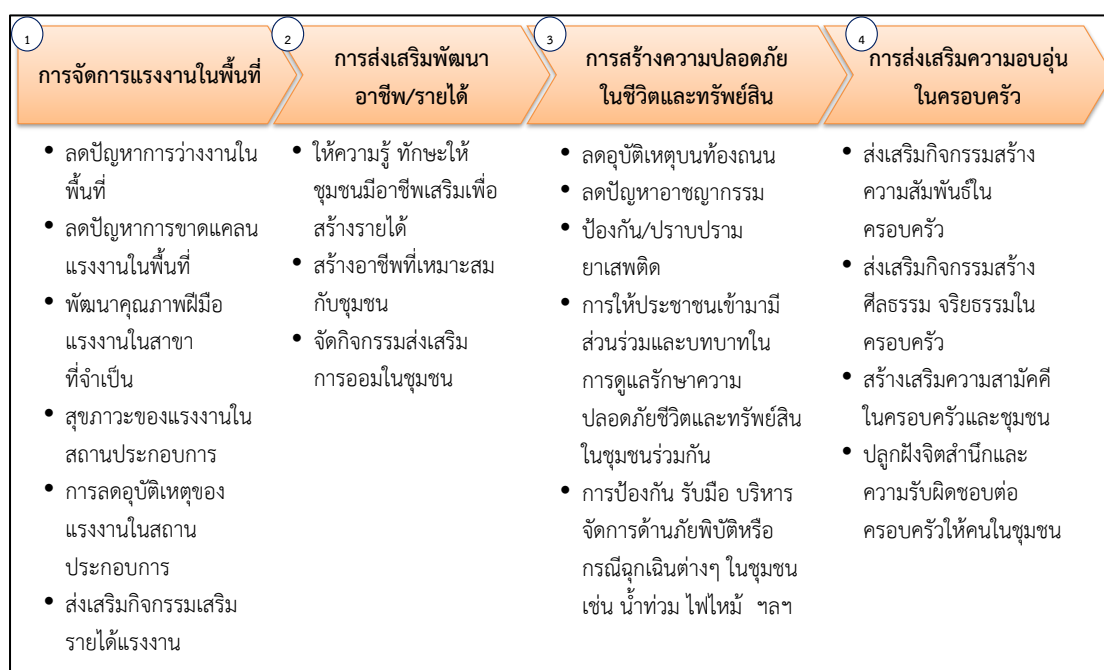
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

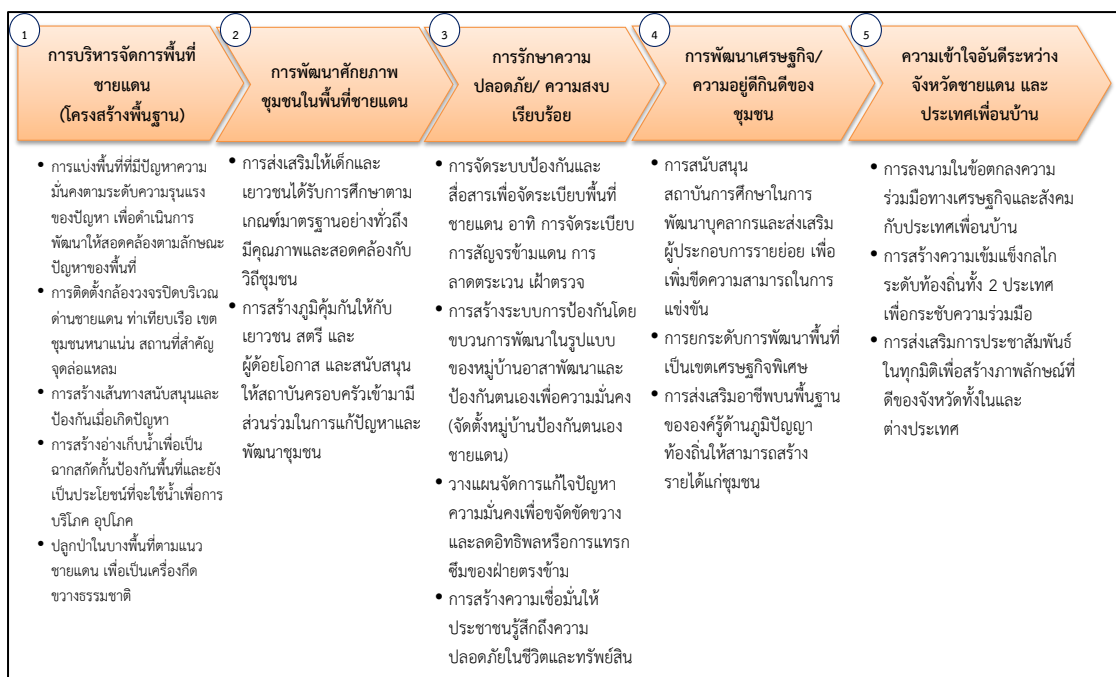
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝัาตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

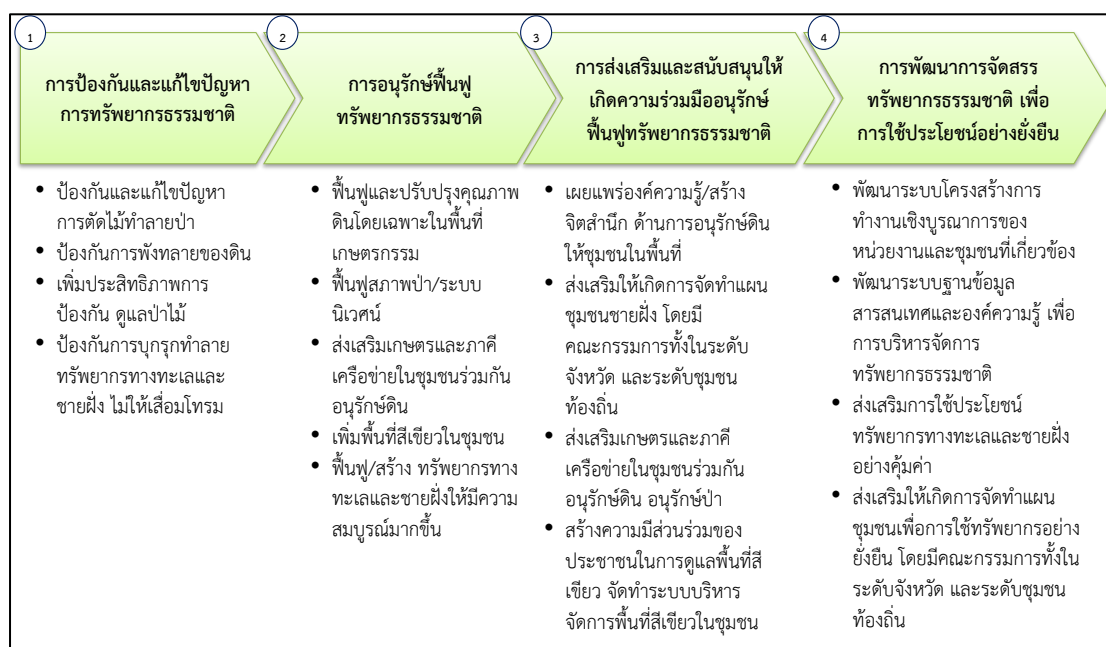
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

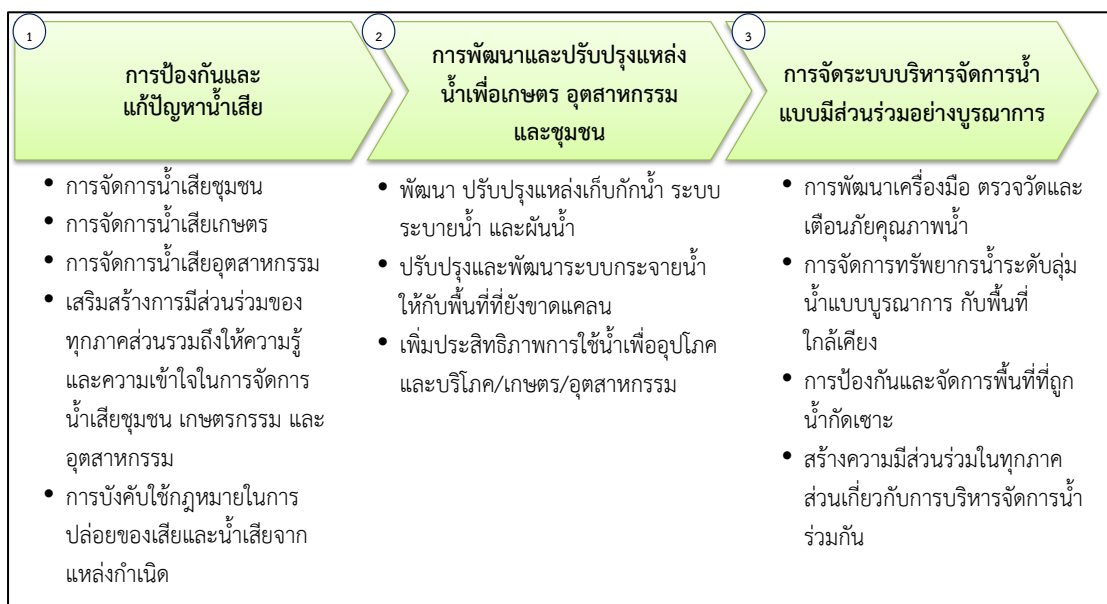
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

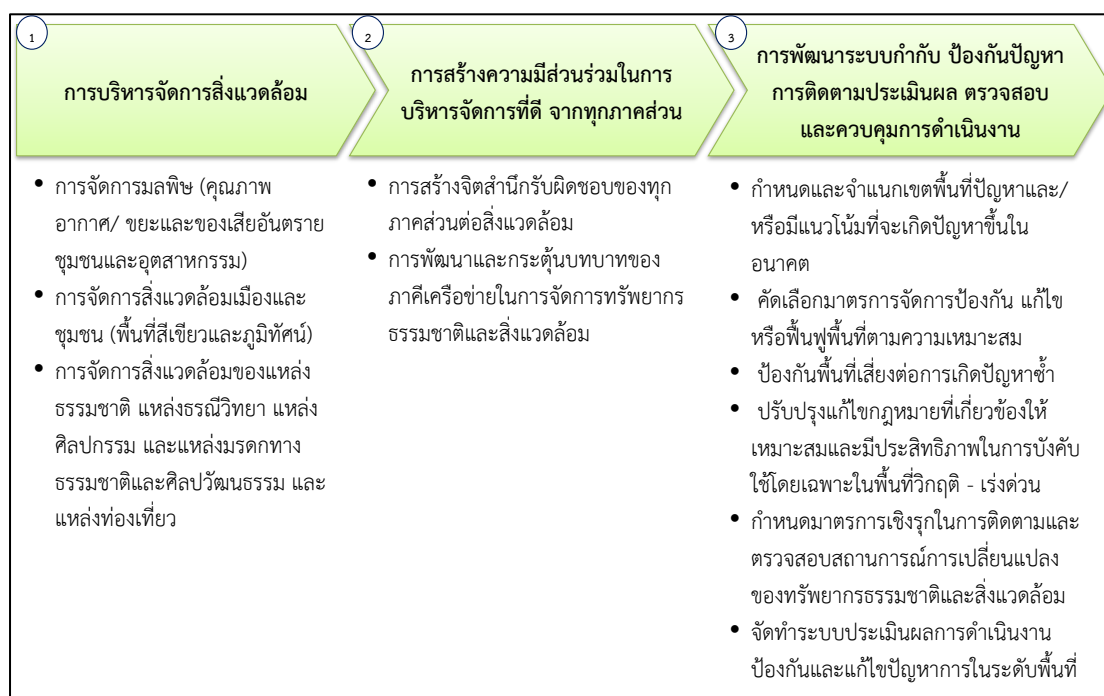
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตร จากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดย ผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้ รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุรณการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)

☐ .doc, docx	☐ .xls, .xlsx	☐ .csv	☐ .pdf	☐ .txt
☐ อื่นๆ (ระบุ)				
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)

☐ Oracle	☐ DB2	☐ MS SQL	☐ My SQL
☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)			
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

